

[Krag.]

til en saadan Strøm af privat indbragte Lovforslag, som man kender i andre Lande. I vort Forbundsland Island er Antallet af Regeringsforslag ganske ringe i Sammenligning med Antallet af privat fremlagte Lovforslag. Altinget faar at beskæftige sig med. Og er der fri Bane, spørger jeg, for privat indbragte Lovforslag efter 15. Februar? Saa kan det jo meget let omstyrte de smukke Hensigter med Hensyn til at sørge for, at Rigsdagens Arbejdsmuligheder til enhver Tid dækker de Krav, der med Rimelighed kan stilles. For det er ikke tilstrækkeligt, synes jeg, over for dette, at Flertallet kan trøste sig med, at man saa ganske kan undlade at lade saadanne Forslag komme til Behandling. Dèr vil jeg haabe, at vi i Forretningsordenen for den nye Rigsdag — hvis vi nu faar en saadan — faar en Bestemmelse ind, som sikrer, at Lovforslag, der er forelagt privat, skal til Behandling paa Rigsdagen inden Forløbet af en vis Tid. Jeg tror, alle Partier vilde staa sig ved, at det blev sikret, at saadanne Forslag ikke helt ud kan syltes, saadan som det nu ved mange Lejligheder er Tilfældet.

Saa er der ogsaa det, at Regeringen kan benytte denne Bestemmelse til at lade et Medlem af sit Flertal fremsætte Forslag, som den nok finder det ønskeligt at faa behandlet og vedtaget, men hvor den vanskeligt vil finde, at man over for Rigsdagen kan sige, at det var ligefrem paa-krævet.

Derfor er jeg af den Opfattelse, at hvis man ikke, saaledes som vi har gjort i en tilsvarende Paragraf i Venstres Forslag, medtager privat indbragte Forslag sideordnet med Regeringsforslag, og hvis man ikke henlægger Afgørelsen af, om en Fremsættelse er paa-krævet eller ej, til selve Rigsdagen, er denne Bestemmelse, hvis Formaal altsaa er at hindre, at Rigsdagen imod Samlingens Slutning bliver overbelastet, kun en Papirbestemmelse uden Værdi. Jeg vil derfor henstille, da det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch udtrykkeligt har sagt, at det ikke er udelukket, at man mellem anden og tredie Behandling vil kunne finde andre Punkter, som hidtil har skjult sig for de Herrers Øjne, men som de nu er blevet klar over trænger til Ændring, at hvis man tager et saadant Arbejde op, man saa ogsaa vil tænke paa den § 46, som jeg her har nævnt.

Jeg kan naturligvis kun udtale min Tilfredshed med, at man i § 59 angaaende Folkeafstemning har fulgt Venstre ved at optage den af os foreslaede Fremgangsmaade med Hensyn til at træffe Beslutning

om Afholdelse af Folkeafstemning. Det er blot i alt for faa Tilfælde, man har taget Hensyn til det gode og klart affattede, som findes Paragraf efter Paragraf i Venstres Forslag. Det er kedeligt, saa sjældent det er Tilfældet, men hvor man har gjort det, er det kommet til at betyde en stor Forbedring. Derfor tror jeg ogsaa, at naar man nu var i Færd med at forbedre i denne Paragraf ved at tage Venstres Forslag ind i Regeringsforslaget, skulde man være gaaet videre. For det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ret i, at vel har man rettet paa Fristerne, som jo i Forslaget oprindeligt var af den Beskaffenhed, at de var ubetinget og afgjort hindrende for Etableringen af en Folkeafstemning — jeg tror, det er 4 eller 6 Dage, der er givety derligere —, men jeg kan forsikre de Herrer, det er ikke tilstrækkeligt. Det vil ikke kunne lade sig gøre med saa kort Frist at samle et saa stort Stemmetal, som skal til for at faa en Folkeafstemning etableret i saadanne Tilfælde, hvor man paa kalder Vælgerne Medvirken.

Og hvorfor i al Verden skal Fristerne være saa korte? Hvad begrunder det? Hvis man i Folkeafstemningen netop vil tilvejebringe for Vælgerne en Sikkerhed mod Overrumplinger fra Flertallets Side, maatte Flertallet, hvis det var loyalt over for Vælgerne, sætte saadanne Frister for Etableringen af Folkeafstemningen, at det blev muligt at oplyse Folket om, hvad der her er ved at foregaa, og om muligt at fremskaffe det fornødne Antal Stemmer, som skal til for at faa Folkeafstemning etableret. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor Fristerne gøres saa korte. I intet andet Statssamfund, hvor Folkeafstemning indgaar i Forfatningen, har man Frister saa korte som dem, der her er Tale om. Jeg henstiller derfor, at man ogsaa paa dette Punkt følger Venstre og indsætter de Frister, som vi har stillet Forslag om.

Og dèr vil jeg sige ogsaa til den højtærede Indenrigsminister — som jeg ser er til Stede —, hvad jeg for øvrigt ogsaa har sagt til ham under Behandlingen af Valglovsforslaget, at man bør drage Omsorg for, at det ikke skal være et aldeles offentligt Anliggende, hvilke Vælgere der ønsker en Folkeafstemning afholdt i givne Situationer, at det ikke skal være saaledes, at disse Folk skal møde paa Kommunekontoret og forlange deres Navne opført paa en Liste, som saa skal hænges ud, saaledes at Gud og Hvermand kan se, hvem der er tilfreds med Regeringsforslagene, og hvem der er utilfreds med dem. Det er en højt udemokratisk Fremgangsmaade, og man bør finde